

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2026-1144

16.10.2026

Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyrileggelse – omregistrering og avregistrering.

Klager leverte salgsmelding for eierskifte den 7.6.24. Kjøretøyet ble avregistrert 26.11.25. Gebyret ble ilagt den 10.6.24 for perioden fra og med 7.6.24 til og med 25.11.25. Klager var uenig i gebyrileggelsen og viste til at kjøretøyet ikke skulle brukes, og ikke hadde vært registrert på klager, ettersom omregistrering ikke var betalt. Klager mente det da heller ikke ville være noe krav om å tegne forsikring på bilen. Trafikkforsikringsforeningen viste til at forsikringsbehovet for kjøper oppsto fra og med datoen for vedtak om eierskifte. Videre viste de til at kjøretøyet var registrert og forsikringspliktig, og at det var innenfor klagers kontroll å tilegne seg kunnskap vedrørende kjøretøyet registreringsforhold, for så å enten avregistrere kjøretøyet eller å tegne forsikring. Nemnda kom til at vilkårene for gebyrileggelse var oppfylt, og at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon.

GEBYRETS STØRRELSE: 7.6.24 - 25.11.25

Saksfremstilling

Klager ble 10.6.24 ilagt gebyr for uforsikret motorvogn. Gebyret ble ilagt for perioden fra og med 7.6.24 til og med 25.11.25. Det fremgår av TFFAuto at vedtaksdatoen for salgsmeldingen vedrørende eierskifte av kjøretøyet var den 7.6.24. Videre fremgår det av TFFAuto at kjøretøyet ble avregistrert 26.11.25.

Trafikkforsikringsforeningen varslet klager elektronisk om at kjøretøyet var uforsikret på SMS og epost 7.6.24.

Klager påklaget gebyrileggelsen 21.11.25. I klagen ble det blant annet vist til at kjøretøyet ikke skulle brukes, at omregistrering ikke var betalt og at kjøretøyet derfor ikke var registrert på klager. Trafikkforsikringsforeningen opprettholdt gebyrileggelsen.

Partenes anførsler

Klager anfører at bilen ikke har vært registrert på ham, ettersom omregistrering ikke er betalt. Da vil det heller ikke være noe krav om å tegne forsikring på en bil. Bilen blir ikke registrert før omregistrering er betalt og forsikring er tegnet.

Trafikkforsikringsforeningen opprettholder gebyrileggelsen. TFF anfører i hovedsak at gebyret er korrekt ilagt og at det ikke er grunnlag for dispensasjon fra gebyrkravet. Det vises blant annet til at plikten til å forsikre kjøretøy er regulert i bilansvarslova § 15. Etter bestemmelsen gjelder det en forsikringsplikt for motorvogn som er registrert eller skulle vært registrert eller hatt kjennemerke etter vegtrafikkloven. Motsetningsvis opphører forsikringsplikten ved at kjøretøyet avregistreres. Kjøretøyet i denne saken var registrert og forsikringsplikten er da ikke knyttet til om kjøretøyet

faktisk var i bruk eller ikke. Informasjon om kjøretøyeters registreringsforhold vil som utgangspunkt være tilgjengelige i Kjøretøyregisteret, og man kan blant annet søke i Kjøretøyregisteret på Statens vegvesen sine nettsider. Det var derfor innenfor klagers kontroll å tilegne seg kunnskap vedrørende kjøretøyets registreringsforhold, for så å enten avregistrere kjøretøyet eller å tegne forsikring.

Finansklagenemnda Skade skal bemerke:

Vilkårene for gebyrileggelse

Etter bilansvarslova § 15 første punktum skal alle registreringspliktige kjøretøy være forsikret. Dersom forsikringsplikten ikke overholdes, skal Trafikksforsikringsforeningen ilegge eieren av kjøretøyet et gebyr, se bilansvarsloven § 17a. Gebyret skal ilegges på bakgrunn av antall døgn kjøretøyet har vært uforsikret, se forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn mv. (heretter omtalt som gebyrforskriften) §§ 4 og 5.

Av gebyrforskriften § 4 fremgår det videre at:

Ny eier som ikke har tegnet egen forsikring, skal betale gebyr for hvert påbegynte døgn **fra og med datoen for vedtak om eierskifte**, med mindre ny eier har tegnet forsikring innen **tre døgn fra og med vedtaksdatoen**. [vår utheving]

Det fremgår klart av ordlyden i bestemmelsen at tredøgnsfristen begynner å løpe fra og med datoen for *vedtak om eierskifte*. Vedtaksdatoen er datoen når en salgsmelding på papir blir registrert i Kjøretøyregisteret eller når kjøper signerer en elektronisk salgsmelding. Fordi forsikringsplikten oppstår fra og med datoen for vedtak om eierskifte, så er det vedtaksdatoen som er avgjørende for når forsikringsplikten oppstår og tredøgnsfristen begynner å løpe. Dato for omregistrering får ikke betydning for når forsikringsplikten inntreffer, eller for når gebyr kan ilegges.

Ifølge TFFAuto ble salgsmelding godtatt 7.6.24, og fristen for å tegne forsikring, eventuelt å avregistrere kjøretøyet, begynte dermed å løpe fra og med denne datoen. I det foreliggende tilfelle ble kjøretøyet først avregistrert 26.11.25.

Når det gjelder anførselen om at kjøretøyet ikke var i bruk, bemerker nemnda at plikten til å forsikre kjøretøy er regulert i bilansvarslova § 15. Første punktum i bestemmelsen er en kobling til registreringsreglene. Det gjelder etter denne bestemmelsen forsikringsplikt for motorvogn som er registrert eller skulle vært registrert eller hatt kjennemerke etter vegtrafikkloven.

Det er fast nemndspraksis at det ikke er av betydning for forsikringsplikten for registrerte kjøretøy hvorvidt kjøretøyet er i bruk eller ikke, se blant annet avgjørelse **FinKN 2019-751** og **2025-281**. Slike forhold er utenfor myndighetenes kontroll. Med andre ord har ikke Statens vegvesen mulighet til å vite når et kjøretøy ikke er i bruk. Dette kommer først til uttrykk når kjøretøyet avregistreres.

Kjøretøyet i denne saken var registrert og forsikringspliktig. Gebyrileggelsen for perioden fra og med 7.6.24 til og med 25.11.25 fremstår korrekt ilagt etter forskriften §§ 4 og 5. Slik saken er opplyst har også Trafikksforsikringsforeningen varslet og ilagt gebyret i tråd med gebyrforskriften §§ 6 og 7.

Vilkårene for dispensasjon (hel eller delvis ettergivelse av gebyret)

Spørsmålet blir etter dette om det er forhold i denne saken som gir grunnlag for dispensasjon fra gebyrplikten.

Når vilkårene for gebyrileggelse er oppfylt, må gebyret som utgangspunkt betales. Etter bilansvarslova § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 kan gebyret imidlertid ettergis helt eller

delvis dersom unnlatelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som «unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll».

Det fremgår av forarbeidene til lovbestemmelsen (Prop. 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 pkt.15.10) at den forsikringspliktige er ansvarlig for alle forhold innenfor egen «kontrollsfære», uavhengig av om vedkommende er noe å bebreide. Videre fremgår det at:

Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Lovgiver har altså bestemt at det skal mye til for å ettergi et gebyrkrav helt eller delvis. Som det klare utgangspunkt stilles det derfor strenge krav til den som går til anskaffelse av et kjøretøy. Nemnda har i flere avgjørelser pekt på at kjøper på forhånd plikter å orientere seg om hvilke regler som gjelder, jf. blant annet avgjørelse **FinKN 2019-812**.

Nemnda har videre uttalt at det skal svært mye til for at rettsvillfarelse, altså manglende kjennskap til reglene eller hvordan de skal forstås, kan gi grunnlag for dispensasjon, se **FinKN 2021-1224, 2021-861 og 2025-1078**. Bakgrunnen for en slik streng praksis, er at det forventes at ny eier orienterer seg om hvilke regler som gjelder ved kjøp av kjøretøy. Det anses å ligge innenfor den enkeltes kontroll å gjøre seg kjent med relevant regelverk og i forlengelse av dette gjøre nødvendige tiltak for å forsikre seg om at kjøretøyet ikke blir stående uten ansvarsforsikring etter eierskiftet.

Det er anført at bilen ikke har vært registrert på klager ettersom omregistrering ikke var betalt, og at bilen ikke blir registrert før omregistrering er betalt og forsikring er tegnet.

Nemnda forstår det slik at klager trodde forsikringsplikten først begynner å løpe fra og med tidspunkt for omregistrering, eller at kjøretøyet ikke var registrert.

Som tidligere nevnt er omregistreringstidspunktet uten betydning for selve gebyrileggelsen. Det fremgår av ordlyden i gebyrforskriften at tredøgnfristen begynner å løpe fra og med datoen for *vedtak om eierskifte*. Det er dermed datoen for eierskiftet som er utgangspunktet for beregningen av tredøgnfristen, og som er avgjørende for når ny eier skal betale gebyr ved brudd på forsikringsplikten. I denne saken var datoen for vedtak om eierskiftet 7.6.24. Videre var kjøretøyet registrert da det ble kjøpt, ettersom det først ble avregistrert 26.11.25. Det er ny eiers ansvar å enten avregistrere kjøretøyet eller forsikre det innen fristen.

Nemnda har tidligere tatt stilling til en rekke saker hvor det har blitt anført lignende forhold. Se eksempelvis sak **FinKN 2023-484** hvor nemnda uttalte at eier har fullt ansvar for at avregistrering finner sted. I sak **2023-80** trodde ny eier at tidligere eier hadde avregistrert kjøretøyet før eierskifte fant sted. Til dette skrev nemnda at den som kjøper et kjøretøy, plikter å undersøke registreringsforholdet på forhold, og at dette kan gjøres enkelt ved å søke i Kjøretøyregisteret. Videre uttalte nemnda følgende:

Som påpekt hadde klager flere alternativer for å kunne bringe klarhet i registreringsforholdet og unngå gebyr, og det er da ikke adgang til å gi dispensasjon

I likhet med sakene over finner nemnda at klager kunne ha unngått gebyrileggelse ved å undersøke nærmere om kjøretøyet faktisk var avregistrert, for deretter eventuelt å avregistrere det. Nemnda kan ikke se at det foreligger særskilte grunner for rettsvillfarelse som tilsier at bruddet på forsikringsplikten var utenfor klagers kontroll. Nemnda anser det som innenfor klagers kontroll å undersøke hvilke regler som gjaldt før kjøretøyet ble kjøpt. Klager ble også varslet av

Trafikkforsikringsforeningen om at kjøretøyet var uforsikret, noe som må ha gitt en særlig oppfordring til å undersøke nærmere.

Dersom man har handlingsalternativer for å unngå gebyr, vil det ikke være grunnlag for å dispensere for noen del av det ilagte gebyret, jf. eksempelvis **FinKN 2022-128**. I slike tilfeller ligger det å overholde forsikringsplikten innenfor den ansvarliges kontroll.

I tråd med tidligere praksis er det derfor nemndas vurdering at det ikke er grunnlag for å gi dispensasjon for gebyret etter bilansvarsloven § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis ikke medhold

Ved behandlingen deltok Erling Johan Hjelmeng (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Berit Aamodt (forbrukerrepresentant)